

מצפוננו של סניגור

נאשם סימון טוב
...סניגור יותך קטן...

רבים מבאי התחנה המרכזית ראו את המיקרה. אולם הוא כפר ב"אשמת הרצח, ונרמז על שליחתו לבדיקה פסיכיאטרית.

עניין של

★ מוסר ומצפון

ה מישפט התחיל בשבוע שעבר. בפתח המישפט ביקש הסניגור לשחררו.

לפני בית-המישפט עמדו שיקור לים נוגדים. השיקול המיידני היה שיקול היעילות. המישפט נקבע ל"תאריך זה, ויועדו לו שלושה ימים תמימים. אם יידחה, יהיו אלה ימים

שלמה התחנן: "אפילו כלב לא זורקים ככה אחרי חמש שנים! בואי לפחות לשבת בלי לדבר, אני רוצה לראות אותך!" רחל היפני" תה את גבה והתרחקה ממנו. אז שלף את אקדחו וירה לעברה את כל הכדורים שהיו בו והרג אותה. המיקרה קרה לעיני אנשים רבים, לאור היום, ברחוב סואן. מישהו תפס את שלמה, ולקח ממנו את אקדחו, והוא נלקח לתחנת המישטרה.

שלמה היה מוכה-הלם. הוא עשה כל מה שביקשו ממנו. שעות ישב וסיפר את סיפורו העגום לחוקר המישטרה, וכל אותה עת רעד ובכה. למחרת בבוקר יצא עם צוות

סניגור רם

נתגלעו חילוקי-דעות בינינו...

מיוחד לשם שיחזור המיקרה בציר לומי וידאו. הפקליטות הגישה כתב-אישום על רצח נגד שלמה. התחיק נראה סגור ומושלם. משה רם המשיך לייצג את שלמה גם באישום זה. בעת ההקראה לפני השופטים, ה"נשיא בנימין כהן, יעקב קדמי ו"מנחם אילן, הודה הנאשם בכל ה"עובדות. לא היה כל טעם להכחיש. כי הוא אשר ירה ברחל, כאשר

מבוזזים, כיוון שאין אפשרות לקבוע מישפטים אחרים למועד קרוב כל כך. מאידך עמדה לעיני השופטים האימפרה האנגלית, כי כל נאשם "זכאי ליומו" בבית-המישפט. והיה שעתו היחידה להסביר עצמו ולהת"גינות, ויש לתת לו את מירב ה"אפשרויות. ביחוד כאשר מדובר בנאשם הצפוי למאסר-עולם. אילו היה בית-המישפט נענה

בית-המישפט קבע גם, כי מאחר שהמקום לפרט את קריהגנה הוא אחרי שמיעת עדויות התביעה ו"אחרי עדותו של הנאשם עצמו, י"כל הסניגור לחזור על בקשתו ב"שלב מאוחר זה, ובית-המישפט יחליט על כך שנית. במבוכה ובחוסר-רצון קם הסניגור ממקומו. לחקור את עדי-הת"ביעה, אלה היו מעטים וקצרים, ולא גזלו זמן רב. אז הגיע תורו של הנאשם להעיד. הוא ענה על של דיוכן העדים, כאשר בידו כמה דפים כתובים, וקרא את הכתוב. הוא סיפר על חייו ועל אהבתו לרחל, וכאשר הגיע לחלק שבו לא הסכי"מה רחל לדבר איתו, החלו ידיו רועדות, וקולו נחנק בגרונו. זה היה הזמן שבו על הנאשם לגלות את קריהגנתו. שוב קם הסניגור וביקש לדחות את המיש"פט לשם עריכת בדיקות פסיכיאטר"ריות. "מאוד לא נוח בצד זה של המיתרס", אמר והצביע על עצמו. השופטים ערכו התייעצות קצרה, והנשיא קרא את ההחלטה: "למ"רות שלא נעים לי להיות בדעת מיעוט בעניין זה, דעתו הברורה של אב בית-הדין היא כי אין מקום להיענות לבקשת הדחייה, ויש לסיים את המישפט היום. אולם אין זאת אומרת כי שני השופטים האחרים אינם צודקים, ואחרי רבים להטות... השניים סבורים, כי מאחר שמדובר בעניין חמור כרצח, ראוי להיענות גם לבקשה כזו". בית-המישפט הוציא צו-הסתכל"לות, כדי לבדוק את הנאשם בדי"קה פסיכיאטרית, ודחה את המיש"פט לתחילת יולי.

שני הוא קינטור. אם התביעה תצי"ליח להוכיח שהיה קינטור מצידה של רחל, תהפוך העבירה מרצח להריגה. וההבדל בעונש בין שתי העבירות הוא משמעותי ביותר. תוך כדי שיחה עם הסניגור הצ"ביע גבר בקהל וביקש לדבר. היה זה אחיו של הנאשם. הוא הביע את הערכתו לסניגור, אך טען, כי המישפחה מעדיפה קריהגנה שרם אינו תומך בו, ולכן ביקש שהות להביא סניגור אחר. גם הנאשם קם ואמר, כי הוא יודע שרם הוא "סניגור גדול", אך ל"ם זמנו אינו פנוי עבורו, והוא מעדיף סניגור "יותר קטן", אשר יוכל להקדיש לו זמן רב יותר. הסניגור הועמד במצב עדין ו"מבין, כדי לשכנע את בית המישפט כי אינו יכול להמשיך ב"ייצוג, היה עליו לפרט את ההבד"לים בין קווי-הגנה המוצעים, ו"לספר מדוע לא נראה לו אחד מה"שניים. בזאת היה מגלה וחושף את כל חולשות ההגנה, ואולי גורם ל"טריפודה של כל אחת משתי ה"אפשרויות. מאידך, אם לא יירד לעומקה של הבעיה, לא ישוכנע בית-המישפט בצורך לשחררו. רם עשה כמיטב יכולתו, בעודו מהלך על החבל הדק, אך נכשל. בית-המישפט, אחרי שמע את כל הצדדים, החליט להשאירו בתפ"קידו. "אתה נחשב כעורף-דין מה"שורה הראשונה, ולכן, אם אשחרר אותך, הוא ישיג מישהו אחר ו"מאותה שורה, ובעצם לא ישתנה דבר", אמר הנשיא. "אתה נמצא לפנינו כסניגור, בתוקף מיקצועך, ולא כאיש פרטי משה רם, ועליך לעשות כמיטב יכולתך".

לבקשת הסניגור ומשחרר אותו, לא היה יכול להמשיך במישפט, כיוון שלפי החוק חייב נאשם ב"ר צח להיות מיוצג על-ידי עורך-דין, ואם אין לו כסף לשכור פרק"ליט, חייב בית-המישפט למנות לו אחד, על חשבון המדינה. אלא ש"כל סניגור אשר ימונה יודקף לזמן ממושך כדי ללמוד את התיק. השאלה המצפונית, שהתעוררה בחריפות, הייתה אם אפשר לחייב סניגור להופיע ולהגן על נאשם בניגוד לקריהגנה שלו, ואולי ב"ניגוד למצפוננו. שכן הגנה על נאשם איננה רק עניין טכני של בעלי-מלאכה. זהו גם עניין של מוסר ומצפון. כדי לברר היטב את כל העוב"דות, שאל הנשיא את רם אם ה"בעיה הכספית היא אחד המניעים להחלטה. רם הכחיש זאת וטען, כי היה מוכן גם להופיע כסניגור ממנוה. אילו היה מסכים עם קריהגנה. כאן הפכו השופטים סקרנים ו"חקרנים יותר. הם הכירו את העוב"דות, וידעו כי שלמה בעצם הודה מחלוקת על העובדות. על מה ה"מחלוקת? שאלו. רם סיפר, כי רק בשבוע האחרון נפגשו בני-מישפחתו של שלמה עם עורך-דין אחר, שהציע להם לנסות קריהגנה של אי-שפיות-דעת. בעוד שהוא דוגל בקריהגנה אחר. בית-המישפט מנוסה במישפטים כאלה, וברור היה, כי יכולים להיות רק שני קווי-הגנה למיקרה כזה. ה"אחד הוא אי-שפיות-דעת, אשר אם תוכח בתעודות רפואיות, תגרום לזיכויו של שלמה מכל אשמה. ה"